

“קשה להיות רומנטיים” גליה ובעלה יגאל

לא פחדת שזה לא ילך עם יגאל? לא דיברתם באותה שפה. באת למדינה אחרת. לא היו לזה הרבה סיכויים.

“לא. בהתחלה פחדתי כי ראיתי במשרד שידוכים שכולן לובשות מיני ורק אני עם הצאית ארוכה. אמרתי לאמא, מי יכיר אותי ככה? כולם רוצים לראות רגליים פחד? לא. יש פתגם ברוסית שאומר ‘מי שלא לוקח סיכונים, לא שותה שמפניה’. ואני אוהבת סיכונים”.

ישם: טטיאנה. גיל: 25. נובה: 1.77 מטר. משקל: 60 קילו. עניינים: ורוקת. שוער: בלונדיני. חינוך: אוניברסיטה. מקצוע: אחר. ילדים: אין. ספורט: ריקוד, בנצמה, ליברלות, אוהבת ספר, לצייר ואת החיים. מחפשת: גבר עד גיל 35, מחונך ורגיש. יש עניינות לבוגרי אוניברסיטאות. **הכרטיס של טטיאנה, באתר beautifuladies.com**

כרי להגיע לרמי, שהסדן המיתולוגי של הטרילוגיה של טל, ומי שאחראי לנישואים ולפרידות של גיבורות הסרט ושל רבים אחרים, צריך לעבור בצ'פטר המכונה “רוחב אל” בני” בתל אביב, לדלג מעל הומלסים, ולפסוע ישירות לתוך משרדו. כלומר, דירתו. הוא, אשתו הרביעית, לורה, בלונדינית עם שיער עור הישן, ובנם הטרי והמטופח חולקים מרחב צורה ודיוו זעיר, ומגנלים משם את תמנון השידוכים beautifuladies.com. רמי, לשע” במתחלת הדרך, 52, שנשוי בפעם הרביעית (לאחר התחתן שלוש פעמים עם אוקראיניות ו”התגרשנו, מסיבות שונות”) חי שש שנים בח”ר. לפני שלוש שנים חזר לישראל. הוא גם הראשון שנחשף בארץ כשדרכו רשמי ליחסים תת קרקעיים בין אוקראינה לישראל.

“אני הייתי הראשון בארץ שהציע כלות מאוקראינה. היום יש הרבה רמאים”, הוא מצהיר בממוריות, “כל אחד שהינתנת פותח משרד, ואנשים נוסעים לכר הרבה, מחפשים בחורות נרחוב. הם לא מבינים שזה לא עובד

ככה. בחורה אוקראינית היא לא משהו. ברוב האתרים להתחיל אותה ברחוב”. לדבריו, הוא חותן, רק בזמן שהותו באוקראינה, יותר מ-120 גברים. “אני בעצמי שחתי ממה הכל התחיל. נסעתי עם חבר, לבלות. הגענו לחרסון והייתי בהלם. יש שם יופי שבטלזוויזיה אתה לא רואה. בחור רות יפות ברמה בינלאומית חושבות שהן רק נמורות. וכמותן יש שם פחות גברים. חוץ מזה, רוב האוקראינים עצלנים ובורקים קלטתי שבתורות רוצות להכיר גברים, והתנגלתי. “אוקראיניות לא דומות לישראליות: הן נורא תמימות. לא שאלות איזה דירה, או איזה אוטו. אין את הרבייה האלה. הן רוצות שמפחה, קודם כל. או אם זה בחור נחמד, הוא יכול לתפוס שם מלכת יופי. נורא חשוב להן האופי”.

מה השתנה ביונים הזה מאז? “פעם הכל היה יותר גברול. בנות רצו לצאת משם. היום המצב אחר. אף אחד לא רוצה לך” זוב את המדינה שלו. אז זה היה כמו מורה כזה. תתלהב, חוץ לארץ. אחרי המשפט הקומניסטי. היום בחורות לא מעניין אותן לצאת, מעניין אותן גברים. אז היינו מודיעה בבריחה. באה לארץ. באת 50 בחורות. היום באה אחת. חוץ מזה,

גלינה: “אתם אוהבים להסתכל על בחורות יפות, נוסעים בשביל לראות את המיני שלהן, נכון? וכל שנה המיני מתקצר. נו, למה אתה לא אומר את האמת, למה אתם אוהב לנסוע עם החברים שלך לחרסון?”

שמה שרואים על הארץ זה מלחמה, פיגועים, כמאנו מדינה מובילה בסחר בנשים”.

כמה פעמים בשנה אתה לוקח לשם קבוצות? “אנחנו כבר לא נוסעים כמו פעם. עושים וידאו צ’טים. פעם היינו נוסעים, מראים תמונות, היום יש אינטרנט. יש המון פגישות סרק, לא רוצים לבזבז את הזמן. זה מניסיון. עדיף להתחיל את התהליך מכאן. רק כשגבר מוכן להזדווג, גבר ממוצע מתחיל לדבר עם 15-10 בנות ומסנן לשתיים-שלוש שרוצות אותו והוא רוצה אותן. זה תהליך שלוקח חודשיים-שלושה. גם בתחום הזה יש רמאות, גם באתרים האמריקאים הגדולים: מראים תמונות של בנות שלא

כלות להשגה

קיימות, או עושים להן פוטושופ. ברוב האתרים מי שעונה בצ’טים זה לא הכנות בתמונה, אלא כאלו שמרבות אנגלית בתשלום”.

שמע, זה לא סחר בנשים, אבל יש לזה ריח לא נעים, גם אם חוקי. חוץ מזה, איך אפשר לגלות פוטנציאל של התאהבות הך ציאט? “מה מה סחר? היא מקבלת כסף? זה לא העניין. ומי אמר שיש התאהבות? יש התחלה של קשר. אחבה זה משהו שנקנה, סליחה, לא נקנה, בא עם הזמן. ההיכרות היא התחלתית. אני לא מאמין בלחיות יחד מאהבה. כמה מתגשים כאן? 30 אחוז? וכולם חיו יחד לפני התחנה? אני מאמין שאת תכירי את בעלך בחמש דקות ותחיי איתו כל החיים”.

ובכמה מהמקרים הנישואים מצליחים? “לדעתי כולם יכול להצליח. היתגתי הרבה זוגות שעדיין יחד. אבל אנשים פוחדים לדבר, עדיין לא רוצים להגיד שהם מצאו כלה באוקראינה, בטח שלא במשרד שידוכים. כי בתחום הזה אין מוניטין. באחוז הווגות שנפ” רדו אני יכול להאשים רק את הגברים. בחורה עובדת הכל, בית, עבודה, בלי שפה, באה לארץ. זה קשה. או היתה בחורה שהכניס אותה לבית

חולים, קיבלה מכות מהבעל. או שלא הסתדרו בגלל שהוא היה קמצן פנאט. והיו לי מקרים שעזרתי לבנות. כבר לא נתן לה לצאת מהבית, איים עליה, לא נתן לה אוכל, כסף, לקחתי אותה למשטרה. לא היה לנו מקרה שבחורה ריממה גבר. אני מתאר שיש בנות שעושות את זה. היו לי מקרים של גבר שהתחתן וקלקל אותה”.

מה קרה לגבר הישראלי בשמונה השנים האחרונות? “פעם באו אנשים יותר רציניים. עדיין יש על הכיפאק, אבל באים גם מוודים. בא מישהו בן 60, חושב שהוא רוגמן צמרת ורוצה בת 20. לישראלים יש תפיסה קצת מעוותת לגבי עצמם. אמריקאים ואירופים לא חושבים ככה – בן 40 רוצה בת 30, לא אכפת לו שתהיה עם שני ילדים. ישראלים בן 40 רוצה בת 20, שתהיה רווקה ומלכת יופי”.

טוב, כמה זה יעלה לי ביום? “יש משרד שלוקח שם, ויש אותנו. סדר גודל של 5,000 דולר. לנו נשאר מזה 50 אחוז לשני המשרדים. בערך אלף דולר לנו. תלו גם אם יש חתונה, או לא. את שואלת אם יש נשים שמחפשות? מה, אישה מבורגת שמחפשת גבר צעיר? לא היו לי כאלה”.

יום אחרי, אני מגיעה לאיכילוב. אבינועם צדוק, 57, בעל בסטה בשוק הכרמל בעמד אחד מגיבורי סרטה של טל, מאושפם שם ממצב קשה. אשתו ורה, 33, ואני נפגשות בכניסה למיון. היא אישה מרשמה, יפה באותו אופן סלאבי רשן המתואר בסיפורי עגנון. והיא כבר לא ישנה יומיים. בארץ היא עברה שנים בבסטה של בעלה בשוק הכרמל ועכשיו היא במשק בית עם חשק נעים לי”, על צווארה ענק זהב, על אצבעה טבעת יהלום, מתחת לעיניה עיגולים שחורים של חוסר שינה.

בחורה אישה עם עמוד שדרה מבורל יצוק, ורה מנהלת את חיייה בתשע השנים האחרונות בצורה שתעורר פליאה בכל מקומית. היא באמת עושה מה שהיא רוצה, והיא מאהבת בעלה, שמבוגר ממנה בלמעלה מ-20 שנה. באחד הרעגים האינטימיים באמת בסרט, היא צובעת לו את השיער בעינינות אין קץ. מהרבים הקטנים והרוחים האלו, שמראים כמה באמת אתם רוצים לדעת

– ולעשות – אחד בשביל השנייה. לפני כשנה וחודשיים ילדה את אור, אחרי ארבע שנים של טיפולים קשים. “מה אכפת לי שבעלי מבוגר? יש בחיים דברים אחרים. התנהגות, כיף לחיות יחד, כיף לעשות חיים יחד, ולא לקנות מתנה אחד לשני. גיל זה משהו אחר. ולא עובדים בן אדם בגלל שהוא חולה. אם יש אחבה, יש התנהגות יפה, או נשאים. אוי”, היא פולטת פתאום, “בדיוק רחצתי אותו והחלפתי לו. בכיתי קודם, כי קשה לי לראות איך הוא מוחבי ככה לצינורות ולא יכול לתקשר. וקשה לי, אני רגילה שקמים יחד בבוקר, אבל אני חוקה”.

גם היא ילידת חרסון, למשפחה מבוססת יחד סית. אלו הנישואים השניים שלה. הראשונים, בגיל 17, היו לבחור גרוויני. “היה לו בעיה עם מאפיה, הוא לקח אצלם כסף לבינועם, והם באו ולקחו את הבית”, היא מסבירה. “אז הבנתי שהוא לא בשביל החיים”.

הכסף של המשפחה אול כשאמה הלחה בס” רטן. “באוקראינה אין תמיד משכמי כאבים, אז קונים מנרקומנים. ויום אחד אין מורפיום. ואמא שלי היתה צריכה וריקה, אז הייתי הול” כת וקונה מנרקומנים. מכרנו המון דברים כדי לקנות לה סמים. כשהיא נפטרה לא היה לנו כסף לפרוסת לחם”.

ובשלב זה, של המצוקה, את פוגשת את אבינועם? “תקשיבי לי טוב: אני לא מתחנתת בגלל ספרפארט או כסף. אני רצינית בית, ורצינית לה” רגיש שזה הבן אדם שלי, וככה הרגשתי עם אבינועם. זה היה במול: היתה לי חברה שהיתה אומרת לי “את בחורה טובה, לא הולכת לדיס” קוטקים, למה שלא תפרסמי בז'ורנל תמונות עם חבורה של שניים את הנעל שלי. בסוף זה אנשים שלא שוים את הנעל שלי. שנה עשיתי תמונות ושכחתי מזה. אחרי חצי שנה היא מתקשרת ואומרת שרופא מאמריקה רוצה לראות אותך. אבל האמריקאים לבנים כמו חלב, הולכים בלי גרביים. ככה באים לפגישה עם בחורה בשבילי בחור צריך לבוא עם מכנס אלגנט, חולצה.

“דיברנו. אני לא רצינית. שלום שלום וזה. ואז יום אחד במקרה התקשרו מהמשרד לשאול

שמואל פיקולטיין DRAFTCO

תשמעו ותשמעו טוב!

לא קונים מכשיר שמיעה לפני שבודקים במדטון, מומחית ויבואנית מכשירי השמיעה המתקדמים בעולם.

אויטקון, קודם כל אנשים. החברה הראשונה בעולם לייצור מכשירי שמיעה. אוטיקון הוקמה בשנת 1904 והייתה הציוד האודיולוגי המתקדם בעולם. מאז 1975 החברה מספקת ללקוחותיה את **השירות האיכותי, המקצועי והאמין ביותר בישראל** ומהווה כתובת לפתרון אופטימלי, מקצועי וזמין באמצעות יותר מ-50 מכוני שמיעה ברחבי הארץ, שירות בדיקות והתאמת מכשירים אישית ומעבדת שירות המתקדמת ביותר בעולם. הסכמים עם כל קופות החולים ומשרדי הממשלה.

1-800-200-208
 שירות חנים
www.medton.co.il

דעון ריכר